

عالم هستی و جمله‌ی مخلوقات، محل بروز صفات خداوند است. بنده به اقتضای فکر و اندیشه‌ی خود به شرح و توضیح صفات خالق خود پرداخته‌ام. از این رهگذر نوع جهانی‌بینی و نگرش من به حقایق هستی و هر آنچه که با حواس خود درک نموده‌ام را بیان کرده‌ام. هر چند که اگر تمام درختان عالم مداد گردند و آب همه‌ی دریاها جوهر شوند، قادر به ترجمه و تفسیر حتی یکی از صفات الهی نخواهیم بود.

در این کتاب ترجمه هزار و یک اسم و صفت خداوند متعال به رشته‌ی تحریر در آمده تا در معرض استفاده اهل علم و اندیشه و عاشقان دلسوخته‌ی باری تعالی قرار گیرد. تا بیشتر به کُنه ذات پروردگار پی ببرند، و ببینند چه خدایی دارند که در جوارشان بوده ولی قدر او را نشناخته‌اند.

در ترجمه‌ی اسماء و صفات الهی در این کتاب، سعی نمودم هر یک از نامها و نشانه‌های زیبا و دلپذیر را از دیدگاه صرف و نحو و ریشه‌یابی بطور خلاصه از دیدگاه علمی، عرفانی، فلسفی، و کلامی مورد بررسی قرار دهم. هر چند که به لطف پروردگار به زودی تفسیر کامل هر یک از اسماء و صفات درج شده در این کتاب، ان شاء الله در جلد دوم منتشر خواهد شد.

بر این باورم، که هر یک از اسامی پروردگار، گوهری است که نیاز به گوهر شناسی دارد، تا به کُنه ذات صفات پی ببرد، همه‌ی ظرفیتها و توانمندی‌های علمی، فکری، فلسفی، و کلامی خود را با ذوقی عاشقانه به مدّت چهل شبانه روز در یک چله نشینی جوشن کبیر به کار گرفتم، تا توفیق گویش سلیس و روان با ظرافتهای عرفانی را پیدا کردم تا بتوانم در ترجمه این گوهرهای ناب الهی را به رشته‌ی تحریر در آورم. انگیزه اصلی بنده جهت ترجمه و تدبّر در کُلّ اسماء الهی آیه ۳۱ سوره بقره بود. که می‌فرماید: وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ

كُلُّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِوَدِّهِ. تا توانسته باشم قدمی در شناخت حقیقی اسماء الهی
برای عاشقانش بردارم.

در رابطه با علم اسماء الهی ملائکه به خداوند عرض کردند: لا عِلْمَ لَنَا یعنی ما علم اسماء
را نداریم. با توجه به اینکه تمام پدیده‌های هستی همه مظاهر اسماء الهی و صفات والای
اوست، لذا ترجمه‌ی این صفات در دعای جوشن کبیر شرح همه‌ی هستی است. که باید
هنگام خواندن دعای جوشن به معانی شگرف آن توجه ویژه‌ای نمود.

پیشنهاد می‌کنم این دعا را هفته‌ای یک بار در شب‌های جمعه با توجه به معانی ارائه شده
با تمام وجود بخوانید. حتی پیشنهاد می‌کنم بعضی از فرازها را حفظ کنید و در قنوت
نمازهای یومیّه یک فراز کامل را در حدّ امکان با حال بخوانید. بجاست در خاتمه به
استحضار برسانم که این دعای شریف، توسط جبرائیل امین (ع) برای پیغمبر آورده شد و
فرمودند این دعا امان است برای تو و اُمت تو

لذا حضرت علی (ع) به امام حسین (ع) وصیّت فرمودند این دعا را حفظ کنید و مؤمنان
را ترغیب کنید، این دعا را بخوانند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اسماء و صفات الهی در جوشن کبیر :

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ خدایاندا از تو می‌خواهم به حق نامت

(۱) یاالله یاالله

یا رَحْمَن ای رحم‌کننده بر کافران و مؤمنان در دنیا

یا رَحِيم ای رحم‌کننده بر مؤمنان در آخرت

یا کریم ای بخشنده

یا مُقِيم ای پاینده

یا عَظِيم ای بزرگ‌بی‌پایان

یا قَدِيم ای دیرینه

یا عَلِيم ای دانا

یا حَلِيم ای بردبار

یا حَكِيم ای دارنده‌ی حکم

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْثَ الْعَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبَّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ‌خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتش‌کارما رهایی بخش

(۲) یا سَیِّدَ السَّادَاتِ ای سرورِ اسماءِ الهی

یا مُجِیبَ الدَّعَوَاتِ ای اجابت کننده‌ی دعاها

یا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ ای بالا برنده‌ی درجات آگاهی

یا وَلِیَ الحَسَنَاتِ ای مَتَوَلِّیِ انجامِ اعمالِ خوب

یا غَافِرَ الخَطِیئَاتِ ای پوشاننده‌ی خطاها

یا مُعْطِیَ الْمَسْأَلَاتِ ای عطا کننده‌ی خواسته‌ها

یا قَابِلَ التَّوْبَاتِ ای قبول کننده‌ی توبه‌ها

یا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ ای شنونده‌ی صداها

یا عَالِمَ الْخَفِیَّاتِ ای دانای اسرارِ نهان

یا دَافِعَ الْبَلِیَّاتِ ای دفع کننده‌ی بلاها

سُبْحَانَکَ یا لَإِلهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ یا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۳) یا خَیْرَ الْغَافِرِینَ ای بهترین آمرزندگان

یا خَیْرَ الْفَاتِحِینَ ای بهترین گشاینندگان

یا خَیْرَ النَّاصِرِینَ ای بهترین یاوران

یا خَیْرَ الْحَاکِمِینَ ای بهترین حاکمان

يَا خَيْرَ الرَّازِقِينَ ای بهترین روزی دهندگان

يَا خَيْرَ الْوَارِثِينَ ای بهترین وارثان

يَا خَيْرَ الْحَامِدِينَ ای بهترین ستاینندگان

يَا خَيْرَ الذَّاكِرِينَ ای بهترین یادکنندگان

يَا خَيْرَ الْمُنزِلِينَ ای بهترین نازل کنندگان

يَا خَيْرَ الْمُحْسِنِينَ ای بهترین احسان کنندگان

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۴) يَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ وَالْجَمَالُ ای که اقتدار و زیبایی از آن توست

يَا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَالْكَمَالُ ای که توانایی و کمال از آن توست

يَا مَنْ لَهُ الْمُلْكُ وَالْجَلَالُ ای که فرمانروایی و شکوهمندی از آن توست

يَا مَنْ هُوَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ای که بزرگی و برتری از آن توست

يَا مُنْشِئَ السَّحَابِ الثَّقَالِ ای پدیدآورنده‌ی ابرهای باران‌زا

يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ای که حيله‌ها را سخت نابود می‌کند

يَا مَنْ هُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ای که حساب‌رسی‌ت سریع است

يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ای که مجازات‌ت سخت و طاقت‌فرساست

يَا مَنْ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ای که بهترین پاداش‌ها نزد توست

يَا مَنْ عِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ای که کتاب ازل تا ابد نزدِ توست
سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبُّ
پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا حَنَّانُ ای که مهربانی، به پشت کنندگانت

يَا مَنَّانُ ای که بدون درخواست نعمت می‌دهی

يَا دَيَّانُ ای پاداش‌دهنده

يَا بُرْهَانَ ای دلیلِ روشن

يَا سُلْطَانَ ای مُسَلِّط

يَا رِضْوَانَ ای مایه‌ی خشنودی

يَا غُفْرَانَ ای آمرزنده

يَا سُبْحَانَ ای مُنَزَّه بی نقص

يَا مُسْتَعَانَ ای یاری کننده

يَا ذَا الْمَنِّ وَالْبَيَانِ ای صاحبِ نعمت و روشنگری

سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبُّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۶) يَا مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعِظْمَتِهِ ای که هر چیزی در برابر بزرگی تو متواضع است

يَا مَنْ اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ ای که هر چیزی درمقابل قدرت تو تسلیم است

يَا مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ ای که هر چیزی در برابر عزت تو ذلیل است

يَا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ ای که هر چیزی در برابر هیبت تو فروتن است

يَا مَنْ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ خَشْيَتِهِ ای که هر چیزی از بیم تو خاشع است

يَا مَنْ تَشَقَّقَتِ الْجِبَالُ مِنْ مَخَافَتِهِ ای که کوه‌ها از بیم تو شکافته می‌شوند

يَا مَنْ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ بِأَمْرِهِ ای که آسمانها به فرمان تو برافراشته شده‌اند

يَا مَنْ اسْتَفْرَتِ الْأَرْضُونَ بِإِذْنِهِ ای که کُرّات به اذن تو درمدار خود مستقر گشته‌اند

يَا مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ ای که رعد به حمد تو تسبیح گوست

يَا مَنْ لَا يَعْنَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ ای که بر اهل مملکت خویش ستم روا نمی‌داری

سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبُّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۷) يَا غَافِرَ الْخَطَايَا ای پوشاننده‌ی اشتباهات

يَا كَاشِفَ الْبَلَايَا ای برطرف‌کننده‌ی بلاها

يَا مُتَهَيِّئِ الرَّجَايَا ای نهایت‌امیدها

يَا مُجْزِلَ الْعَطَايَا ای بسیار عطاکننده

یا وَاهِبِ الْهَدَايَا ای بخشنده‌ی هدایا

یا رَازِقِ الْبَرَايَا ای روزی دهنده‌ی آفریده‌ها

یا قَاضِيَ الْمَنَايَا ای برآورنده‌ی آرزوها

یا سَامِعِ الشَّكَايَا ای شنوای گِله‌ها

یا بَاعِثِ الْبَرَايَا ای برانگیزنده‌ی آفریده‌ها

یا مُطْلِقِ الْأَسَارِي ای آزاد کننده‌ی اسیران

سُبْحَانَكَ يَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبُّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۸) يَا ذَا الْحَمْدِ وَالثَّنَاءِ ای صاحبِ ستایش و سپاس

يَا ذَا الْفَخْرِ وَالْبَهَاءِ ای صاحبِ سرافرازی و اُبّهت

يَا ذَا الْمَجْدِ وَالسَّنَاءِ ای صاحبِ بزرگواری و درخشش نور

يَا ذَا الْعَهْدِ وَالْوَفَاءِ ای صاحبِ عهد و وفاداری

يَا ذَا الْعَفْوِ وَالرِّضَاءِ ای صاحبِ عفو و خشنودی

يَا ذَا الْمَنِّ وَالْعَطَاءِ ای صاحبِ نعمت و بخشش

يَا ذَا الْفِضْلِ وَالْقَضَاءِ ای جدا کننده‌ی حق از باطل و داوری

يَا ذَا الْعِزِّ وَالْبَقَاءِ ای صاحبِ عزت و پابندگی

يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّخَاءِ ای صاحبِ بخشش و سخاوت

يَا ذَا الْأَلَاءِ وَالنِّعْمَاءِ اِى صَاحِبِ نِعْمَتِهَاى خَاصِ وَّ عَامِ
 سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
 پاكى سزاوار توست، اى كه هيچ خدائى جز تو نيست، فريادرس،
 فريادرس؛ يارب ما را از اين آتشِ كارما رهايى بخش

(۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ خَدَاوَنَدَا از تو مى خواهم به حق نامت

يَا مَانِعِ اى بازدارنده از بدى ها

يَا دَافِعِ اى دفع كنندهى بلاها

يَا رَافِعِ اى ارتقا دهنده

يَا صَانِعِ اى سازنده

يَا نَافِعِ اى نفع رساننده

يَا سَامِعِ اى شنوا

يَا جَامِعِ اى جمع كنندهى نفوس

يَا شَافِعِ اى شفاعت كننده

يَا وَاسِعِ اى وسعت بخشِ نعمتها

يَا مُوسِعِ اى وسعت دهندهى روزى ها

سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
 پاكى سزاوار توست، اى كه هيچ خدائى جز تو نيست، فريادرس،
 فريادرس؛ يارب ما را از اين آتشِ كارما رهايى بخش

(۱۰) يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ ای سازنده‌ی هر ساخته شده

يَا خَالِقَ كُلِّ مَخْلُوقٍ ای خالقِ هر آفریده

يَا رَازِقَ كُلِّ مَرْزُوقٍ ای روزی‌دهنده‌ی هر روزی خواه

يَا مَالِكَ كُلِّ مَمْلُوكٍ ای مالکِ هر مُلک و دارایی

يَا كَاشِفَ كُلِّ مَكْرُوبٍ ای برطرف‌کننده‌ی هر گرفتاری

يَا فَارِجَ كُلِّ مَهْمُومٍ ای گشایشگرِ هر اندوه

يَا رَاحِمَ كُلِّ مَرْحُومٍ ای رحم‌کننده‌ی هر دلسوخته

يَا نَاصِرَ كُلِّ مَخْذُولٍ ای یاورِ هر خوار شده

يَا سَاتِرَ كُلِّ مَغْيُوبٍ ای پوشاننده‌ی عیب‌ها

يَا مَلْجَأَ كُلِّ مَطْرُودٍ ای پناهِ طردش‌دگان

سُبْحَانَكَ يَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۱۱) يَا عُدَّتِي عِنْدَ سِدَّتِي ای ساز و برگم در سختی‌ها

يَا رَجَائِي عِنْدَ مُصِيبَتِي ای امیدم هنگام مصیبتم

يَا مَوْئِسِي عِنْدَ وَحْشَتِي ای همدمم هنگام وحشتم

يَا صَاحِبِي عِنْدَ غُرْبَتِي ای همراهم هنگام غربتم

يَا وَلِيِّيَ عِنْدَ نِعْمَتِي ای سرپرستم هنگام نعمتم
 يَا غِيَاثِي عِنْدَ كُرْبَتِي ای فریادرسم هنگام اندوهم
 يَا دَلِيلِي عِنْدَ حَيْرَتِي ای راهنمایم هنگام سرگردانیم
 يَا غَنَائِي عِنْدَ افْتِقَارِي ای توانگری ام هنگام نیازمندیم
 يَا مُلْجئِي عِنْدَ اضْطِرَّارِي ای پناهم هنگام درماندگی ام
 يَا مُعِينِي عِنْدَ مَفْزَعِي ای یاورم هنگام بیچارگی ام
 سُبْحَانَكَ يَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
 پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
 فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۱۲) يَا عَلَامَ الْغُيُوبِ ای دانای نهان‌ها
 يَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ ای آمرزنده‌ی گناهان
 يَا سِتَّارَ الْعُيُوبِ ای پوشاننده‌ی عیب‌ها
 يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ ای برطرف کننده‌ی اندوه‌ها
 يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ای دگرگون کننده‌ی قلب‌ها
 يَا طَيِّبَ الْقُلُوبِ ای طیب‌ قلب‌ها
 يَا مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ ای روشنی‌بخشِ قلب‌ها
 يَا أُنِيسَ الْقُلُوبِ ای مونسِ قلب‌ها

يَا مُفَرِّجَ الْهُمُومِ ای گشایشگرِ اندوه‌ها

يَا مُنْفِسَ الْغُمُومِ ای رُداینده‌ی غم‌ها

سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبَّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۱۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا جَلِيلُ ای با شکوه

يَا جَمِيلُ ای زیبا

يَا وَكِيلُ ای کارگزار

يَا كَفِيلُ ای عهده‌دار

يَا دَكِيلُ ای راهنما

يَا قَبِيلُ ای کارساز

يَا مُدِيلُ ای نیک بخت کننده

يَا مُنِيلُ ای رساننده به هدف

يَا مُقِيلُ ای درگذرنده

يَا مُحِيلُ ای چاره‌ساز

سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبَّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۱۴) يَا دَلِيلَ الْمُتَحِيرِينَ ای راهنمای حیرت زدگان
يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ ای فریادرسِ استغاثه کنندگان
يَا صَرِيحَ الْمُسْتَصْرِخِينَ ای دادرسِ دادخواهان
يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ ای پناهِ پناه‌جویان
يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ ای ایمنی‌بخشِ بیمناکان
يَا عَوْنَ الْمُؤْمِنِينَ ای یاری دهنده‌ی مومنان
يَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ ای رحم‌کننده‌ی بینوایان
يَا مُلْجَأَ الْعَاصِينَ ای پناهِ عصیانگران
يَا غَافِرَ الْمُذْنِبِينَ ای آمرزنده‌ی گناهکاران
يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ ای اجابت‌کننده‌ی دعای درماندگان

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبَّ
پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۱۵) يَا ذَا الْجُودِ وَالْإِحْسَانِ ای صاحبِ بخشش و نیکی
يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْإِمْتِنَانِ ای دارای فضل و نعمت

يَا ذَا الْأَمْنِ وَالْأَمَانِ ای صاحبِ امنیت و آسایش
 يَا ذَا الْقُدْسِ وَالسَّبْحَانَ ای صاحبِ پاک و بی آلایش
 يَا ذَا الْحِكْمَةِ وَالْبَيَانَ ای صاحبِ حکمت و روشنگری
 يَا ذَا الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ ای صاحبِ رحمت و خشنودی
 يَا ذَا الْحُجَّةِ وَالْبُرْهَانَ ای صاحبِ دلیل و استدلال
 يَا ذَا الْعِظْمَةِ وَالسُّلْطَانَ ای صاحبِ عظمت و سلطنت
 يَا ذَا الرَّأْفَةِ وَالْمُسْتَعَانَ ای صاحبِ رأفت و پشتیبانی
 يَا ذَا الْعَفْوِ وَالْعُفْرَانَ ای صاحبِ گذشت و آمرزش
 سُبْحَانَكَ يَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْثَ الْعَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبَّ
 پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
 فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۱۶) يَا مَنْ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ای که پروردگارِ هر چیزی

يَا مَنْ هُوَ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ ای که معبودِ هر چیزی

يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ای که آفریدگارِ هر چیزی

يَا مَنْ هُوَ صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ ای که سازنده‌ی هر چیزی

يَا مَنْ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ ای که پیش از هر چیزی

يَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ ای که بعد از هر چیزی

يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ اى كه برتر از هر چيزى

يَا مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ اى كه داناي هر چيزى

يَا مَنْ هُوَ قَادِرٌ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ اى كه توانا به هر چيزى

يَا مَنْ هُوَ يَتَقَىٰ وَيُفَنِّى كُلَّ شَيْءٍ اى كه تو مى مانى و باقى ، همه فانى

سُبْحَانَكَ يَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاكى سزاوار توست، اى كه هيچ خدايى جز تو نيست، فريادرس،

فريادرس؛ يارب ما را از اين آتشِ كارما رهايى بخش

(۱۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ خداوندا از تو مى خواهم به حق نامت

يَا مُؤْمِنُ اى ايمنى بخش

يَا مُهَيِّمِنُ اى محافظ

يَا مُكَوِّنُ اى هستى بخش

يَا مُلَقِّنُ اى روشنگر

يَا مُبَيِّنُ اى نشان دهنده

يَا مُهَوِّنُ اى آسان کننده

يَا مُمَكِّنُ اى ممكن کنندهى ناشدنى ها

يَا مُزَيِّنُ اى زينت بخشِ نعمت ها

يَا مُعْلِنُ اى آشكار کنندهى حقايق

يَا مُقْسِمٌ اى تقسيم کننده ی برکات

سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، اى که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتش کارما رهایی بخش

۱۸) يَا مَنْ هُوَ فِي مُلْكِهِ مُقِيمٌ اى که در فرمانروائیت پا برجایی

يَا مَنْ هُوَ فِي سُلْطَانِهِ قَدِيمٌ اى که در سلطه بی آغازی

يَا مَنْ هُوَ فِي جَلَالِهِ عَظِيمٌ اى که در شکوهت با عظمتی

يَا مَنْ هُوَ عَلَى عِبَادِهِ رَحِيمٌ اى که بر بندگانت رحیمی

يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ اى که بر هر چیزی دانایی

يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ اى که نسبت به گناهکاران بردباری

يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ اى که نسبت به امیدواران بخشنده ای

يَا مَنْ هُوَ فِي صُنْعِهِ حَكِيمٌ اى که نسبت به آنچه ساخته ای حکیمی

يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ لَطِيفٌ اى که در حکمت خود، لطیفی

يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ قَدِيمٌ اى که در لطف خود دیرینه ای

سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، اى که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتش کارما رهایی بخش

(۱۹) يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا فَضْلُهُ ای که جز به فضل تو ، امیدی نیست

يَا مَنْ لَا يُسْأَلُ إِلَّا عَفْوُهُ ای که درخواستی جز بخشش تو نیست

يَا مَنْ لَا يُنْظَرُ إِلَّا بِرُهُ ای که جز احسان تو ، چشم داشتی نیست

يَا مَنْ لَا يُخَافُ إِلَّا عَدْلُهُ ای که تا عدل تو هست ، جای ترسی نیست

يَا مَنْ لَا يَدُومُ إِلَّا مُلْكُهُ ای که هیچ حکومتی جز حکومت تو پایدار نیست

يَا مَنْ لَا سُلْطَانَ إِلَّا سُلْطَانَهُ ای که هیچ سلطنتی جز سلطه‌ی تو پایدار نیست

يَا مَنْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ ای که رحمت تو هر چیزی را فرا گرفته

يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ ای که رحمت تو بر خشمت پیشی گرفته

يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ ای که علم تو بر همه‌ی هستی احاطه دارد

يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ مِثْلَهُ ای که هیچ کس مانند تو نیست

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتش کارما رهایی بخش

(۲۰) يَا فَارِجَ الْهَمِّ ای رهایی بخش اندوه

يَا كَاشِفَ الْغَمِّ ای برطرف کننده غم

يَا غَافِرَ الذَّنْبِ ای آمرزنده گناه

يَا قَابِلَ التَّوْبِ ای پذیرنده توبه

يَا خَالِقَ الْخَلْقِ ای آفریننده‌ی خلق

يَا صَادِقَ الْوَعْدِ ای راست‌کردار

يَا مُوفِيَ الْعَهْدِ ای وفادار

يَا عَالِمَ السِّرِّ ای دانای نهان

يَا فَالِقَ الْحَبِّ ای شکافنده‌ی دانه

يَا رَازِقَ الْأَنْعَامِ ای روزی‌دهنده‌ی آفریده‌ها

سُبْحَانَكَ يَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبُّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ‌خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتش‌کارما رهایی بخش

(۲۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ خدایم از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا عَلِيُّ ای بلند مرتبه

يَا وَفِيُّ ای وفادار

يَا غَنِيُّ ای بی‌نیاز

يَا مَلِيُّ ای دارا

يَا حَفِيُّ ای پرمهر

يَا رَضِيُّ ای خشنود

يَا زَكِيُّ ای پاک

يَا بَدِيَّ ای پدیدآورنده

يَا قَوِيَّ ای نیرومند

يَا وَلِيَّ ای سرپرست

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبَّ
پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۲۲) يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ ای نمایان کننده‌ی زیبایی

يَا مَنْ سَتَرَ الْقَبِيحَ ای پوشاننده‌ی زشتی

يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ ای که به سبب گناه تنبیه نمی‌کند

يَا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السِّرَّ ای که پرده‌داری نمی‌کند

يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ ای که بسیار با گذشتی

يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ ای که زود می‌بخشی

يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ ای که آمرزشش حدی ندارد

يَا بَاسِطَ الْأَيْدِيَنِ بِالرَّحْمَةِ ای که دست رحمتت باز است

يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى ای آگاه از هر راز نهان

يَا مُتْنَهِيَ كُلِّ شَكْوَى ای پایان دهنده‌ی هر شکوه

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبَّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۲۳) يَا ذَا النِّعْمَةِ السَّابِقَةِ ای صاحبِ نعمتِ فراگیر

يَا ذَا الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ ای صاحبِ رحمتِ گسترده

يَا ذَا الْمِنَّةِ السَّابِقَةِ ای صاحبِ نعمتِ قبل از درخواست

يَا ذَا الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ ای صاحبِ حکمتِ مطلق

يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ ای صاحبِ قدرتِ کامل

يَا ذَا الْحُجَّةِ الْقَاطِعَةِ ای صاحبِ برهانِ قاطع

يَا ذَا الْكِرَامَةِ الظَّاهِرَةِ ای صاحبِ کرامتِ آشکار

يَا ذَا الْعِزَّةِ الدَّائِمَةِ ای دارای عزتِ جاویدان

يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمُتَيِّنَةِ ای صاحبِ نیروی پابرجا

يَا ذَا الْعُظْمَةِ الْمُنِيعَةِ ای صاحبِ عظمتِ دست نیافتنی

سُبْحَانَكَ يَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبَّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۲۴) يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ ای آفریننده‌ی آسمان‌ها

يَا جَاعِلَ الظُّلُمَاتِ ای پدیدآورنده‌ی تاریکی‌ها

يَا رَاحِمَ الْعِبْرَاتِ ای رحم کننده به چشم‌های گریان

يَا مُقِيلَ الْعَثْرَاتِ ای گذشت کننده از لغزش‌ها

يَا سَاتِرَ الْعَوْرَاتِ ای پوشاننده‌ی عورت‌ها

يَا مُحْيِيَ الْأَمْوَاتِ ای زنده کننده‌ی مُردگان

يَا مُنْزِلَ الْآيَاتِ ای نازل کننده‌ی آیات

يَا مُضَعِّفَ الْحَسَنَاتِ ای افزون کننده‌ی نیکی‌ها

يَا مَاحِيَ السَّيِّئَاتِ ای محوکننده‌ی بدی‌ها

يَا شَدِيدَ النَّقِمَاتِ ای سخت گیرنده‌ی کیفرها

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۲۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ خدایاندا از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا مُصَوِّرُ ای تصویر آفرین

يَا مُقَدِّرُ ای تقدیر کننده

يَا مُدَبِّرُ ای تدبیر کننده

يَا مُطَهِّرُ ای پاک کننده

يَا مُنَوِّرُ ای روشنی بخش

يَا مُيَسِّرُ ای آسان کننده

يَا مُبَشِّرُ ای بشارت دهنده

يَا مُنْذِرُ ای بیم دهنده

يَا مُقَدِّمُ ای تقدّم دهنده

يَا مُؤَخِّرُ ای تأخیر انداز

سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اَلْغَوْثَ اَلْغَوْثَ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۲۶) يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ ای پروردگارِ کعبه

يَا رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرَامِ ای پروردگارِ ماهِ با احترام

يَا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ ای پروردگارِ شهرِ محترم

يَا رَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ ای پروردگارِ پایه‌ی کعبه و مقام ابراهیم

يَا رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ای پروردگارِ مشعرالحرام

يَا رَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ای پروردگارِ مسجدالحرام

يَا رَبَّ الْحَلِّ وَالْحَرَامِ ای پروردگارِ حلال و حرام

يَا رَبَّ النُّورِ وَالظَّلَامِ ای پروردگارِ نور و تاریکی

يَا رَبَّ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ ای پروردگارِ طوافِ تحیّت و سلام

يَا رَبَّ الْقُدْرَةَ فِي الْأَنَامِ ای پرورنده‌ی قدرت در آفریدگان
 سُبْحَانَكَ يَا لَيْلِيهِ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبَّ
 پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
 فریادرس؛ يَا رَبَّ مَا رَأَى مِنْ آتَشِ كَارِمَا رَهَائِي بِخَش

(۲۷) يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ای برترین حاکمان

يَا أَعْدَلَ الْعَادِلِينَ ای عادل‌ترین دادگران

يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ ای راستگوترین راستگویان

يَا أَطْهَرَ الطَّاهِرِينَ ای پاک‌ترین پاکان

يَا أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ای بهترین آفریدگان

يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ ای سریع‌ترین محاسبه‌گران

يَا أَسْمَعَ السَّمْعِينَ ای شنواترین شنوایان

يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ ای بیناترین بینندگان

يَا أَشْفَعَ الشَّافِعِينَ ای شفاعت‌کننده‌ترین شفاعت‌کنندگان

يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ ای بزرگوارترین بزرگواران

سُبْحَانَكَ يَا لَيْلِيهِ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبَّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ يَا رَبَّ مَا رَأَى مِنْ آتَشِ كَارِمَا رَهَائِي بِخَش

(۲۸) يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ ای تکیه‌گاه کسی که هیچ تکیه‌گاهی ندارد

يَا سِنْدَ مَنْ لَا سِنْدَ لَهُ ای پشتوانه‌ی کسی که هیچ پشتوانه‌ای ندارد

يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ ای ذخیره‌ی کسی که هیچ ذخیره‌ای ندارد

يَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ ای حفاظت‌کننده‌ی کسی که هیچ محافظی ندارد

يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ ای فریادرس کسی که فریادرسی ندارد

يَا فَخْرَ مَنْ لَا فَخْرَ لَهُ ای افتخار کسی که افتخاری ندارد

يَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ ای عزت کسی که عزتی ندارد

يَا مُعِينَ مَنْ لَا مُعِينَ لَهُ ای یاور کسی که یآوری ندارد

يَا أُنَيْسَ مَنْ لَا أُنَيْسَ لَهُ ای همدم کسی که همدمی ندارد

يَا أَمَانَ مَنْ لَا أَمَانَ لَهُ ای امان‌بخش کسی که، امانی ندارد

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۲۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا عَاصِمُ ای نگهدارنده

يَا قَائِمُ ای پا برجا

يَا دَائِمُ ای جاویدان

يَا رَاحِمٌ ای رحم کننده
 يَا سَالِمٌ ای سلامتی بخش
 يَا حَاكِمٌ ای داور
 يَا عَالِمٌ ای دانا
 يَا قَاسِمٌ ای قسمت کننده ی روزی
 يَا قَابِضٌ ای تنگ گیرنده
 يَا بَاسِطٌ ای گشایش دهنده
 سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبُّ
 پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
 فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۳۰) يَا عَاصِمٌ مَنِ اسْتَعَصَمَهُ ای نگهدارِ کسی که از تو نگهداری طلبد
 يَا رَاحِمٌ مَنِ اسْتَرْحَمَهُ ای رحم کننده ی کسی که از تو رحمت خواهد
 يَا غَافِرٌ مَنِ اسْتَغْفَرَهُ ای آمرزنده ی کسی که از تو آمرزش خواهد
 يَا نَاصِرٌ مَنِ اسْتَنْصَرَهُ ای یاور کسی که از تو یاری خواهد
 يَا حَافِظٌ مَنِ اسْتَحْفَظَهُ ای حافظ کسی که از تو محافظت خواهد
 يَا مُكْرِمٌ مَنِ اسْتَكْرَمَهُ ای اکرام کننده ی کسی که از تو گرم خواهد
 يَا مُرْشِدٌ مَنِ اسْتَرْشَدَهُ ای راهبرِ کسی که از تو راهنمایی خواهد

يَا صَرِيحَ مَنْ اسْتَصْرَحَهُ ای فریادرس کسی که از تو فریادرسی خواهد
 يَا مُعِينَ مَنْ اسْتَعَانَهُ ای یاورِ کسی که از تو یاری خواهد
 يَا مُغِيثَ مَنْ اسْتَعَانَهُ ای دادرسی کسی که از تو دادرسی خواهد
 سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
 پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
 فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۳۱) يَا عَزِيزًا لَا يُضَامُ ای مقتدری که خوار نشوی

يَا لَطِيفًا لَا يُرَامُ ای لطیفی که دست یافتنی نیستی

يَا قَيُّوْمًا لَا يَنَامُ ای پاینده‌ای که نمی‌خوابی

يَا دَائِمًا لَا يَفُوتُ ای جاویدی که هرگز نابود نشوی

يَا حَيًّا لَا يَمُوتُ ای زنده‌ای که هرگز نمی‌میری

يَا مَلِكًا لَا يَزُولُ ای پادشاهی که زوال نپذیری

يَا بَاقِيًا لَا يَفْنَى ای ماندگاری که نابود نشوی

يَا عَالِمًا لَا يَجْهَلُ ای دانایی که جاهل نگردی

يَا صَمَدًا لَا يُطْعَمُ ای بی‌نیازی که اطعام نشوی

يَا قَوِيًّا لَا يَضْعَفُ ای نیرومندی که ضعیف نگردی

سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ^۴

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۳۲) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ خداینداز تو می‌خواهم به حق نامت

يَا أَحَدُ ای یکتا

يَا وَاحِدُ ای یگانه

يَا شَاهِدُ ای گواه

يَا مَاجِدُ ای بزرگوار

يَا حَامِدُ ای ستایشگر

يَا رَاشِدُ ای راهبر

يَا بَاعِثُ ای معراج دهنده

يَا وَارِثُ ای وارث

يَا ضَارُّ ای ضرر رساننده از روی حکمت

يَا نَافِعُ ای سود دهنده به حق جویان

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبَّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۳۳) يَا أَعْظَمَ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ ای که از هر عظیمی، عظیم‌تری

يَا أَكْرَمَ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ ای که از هر بخشنده، بخشنده‌تری
 يَا أَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ ای که از هر رحم کننده، رحیم‌تری
 يَا أَعْلَمَ مِنْ كُلِّ عَلِيمٍ ای که از هر دانایی، داناتری
 يَا أَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكِيمٍ ای که از هر حاکمی، حکیم‌تری
 يَا أَقْدَمَ مِنْ كُلِّ قَدِيمٍ ای که از هر قدیمی، دیرینه‌تری
 يَا أَكْبَرَ مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ ای که از هر بزرگی، بزرگ‌تری
 يَا أَلْطَفَ مِنْ كُلِّ لَطِيفٍ ای که از هر لطیفی، لطیف‌تری
 يَا أَجَلَ مِنْ كُلِّ جَلِيلٍ ای که از هر شکوهمندی، باشکوه‌تری
 يَا أَعَزَّ مِنْ كُلِّ عَزِيزٍ ای که از هر عزیزی، عزیز‌تری
 سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبُّ
 پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
 فریادرس؛ یارب ما را از این آتش کارما رهایی بخش

(۳۴) يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ ای که با بزرگواری می‌گذری

يَا عَظِيمَ الْمَنِّ ای که نعمتت، عظیم است

يَا كَثِيرَ الْخَيْرِ ای خَیْر

يَا قَدِيمَ الْفَضْلِ ای که فضلِ تو دیرینه

يَا دَائِمَ اللَّطْفِ ای لطفِ تو همیشه

يَا لَطِيفَ الصَّنْعِ ای آفرینشِ تو لطیف

يَا مُنْفِسَ الْكَرْبِ ای برطرف کننده‌ی گرفتاری

يَا كَاشِفَ الضَّرِّ ای زداینده‌ی زیان

يَا مَالِكَ الْمُلْكِ ای فرمانروای عالم

يَا قَاضِيَ الْحَقِّ ای قاضیِ برحق

سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اَلْغَوْثَ اَلْغَوْثَ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۳۵) يَا مَنْ هُوَ فِي عَهْدِهِ وَفِيَّ ای که به عهدت وفاداری

يَا مَنْ هُوَ فِي وَفَائِهِ قَوِيٌّ ای که در وفاداریت توانمندی

يَا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلِيٌّ ای که در توانمندیت، بلندمرتبه‌ای

يَا مَنْ هُوَ فِي عُلُوِّهِ قَرِيبٌ ای که در اوجِ بلند مرتبه‌گی، به بندگانت نزدیکی

يَا مَنْ هُوَ فِي قُرْبِهِ لَطِيفٌ ای که در عینِ نزدیکی، لطیفی

يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ شَرِيفٌ ای که در عینِ لطف، شریفی

يَا مَنْ هُوَ فِي شَرَفِهِ عَزِيزٌ ای که در عینِ شرافت، عزیز

يَا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيمٌ ای که در عینِ عزت، عظیمی

يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ مَجِيدٌ ای که در عینِ عظمت، باشکوهی

يَا مَنْ هُوَ فِي مَجْدِهِ حَمِيدٌ اِى كِه در عِينِ شِكُوهِتِ، سِتوَدِه‌اى
سُبْحَانَكَ يَا لآ اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ، اَلْغَوْثَ اَلْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
پاكي سزاوار توست، اى كه هيچ خدايى جز تو نيست، فريادرس،
فريادرس؛ ياربِّ ما را از اين آتشِ كارما رهايى بخش

(۳۶) اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ خداوندا از تو مى‌خواهم به حقِّ نامت

يَا كَافِي اى كفايت‌كننده

يَا شَافِي اى شفا دهنده

يَا وَاْفِي اى وفا‌كننده

يَا مُعَافِي اى عافيت‌بخش

يَا هَادِي اى هدايت‌كننده

يَا دَاعِي اى دعوت‌كننده

يَا قَاضِي اى حاكم

يَا رَاضِي اى خشنود

يَا عَالِي اى بلند مرتبه

يَا بَاقِي اى ماندگار

سُبْحَانَكَ يَا لآ اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ، اَلْغَوْثَ اَلْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
پاكي سزاوار توست، اى كه هيچ خدايى جز تو نيست، فريادرس،
فريادرس؛ ياربِّ ما را از اين آتشِ كارما رهايى بخش

(۳۷) يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَهُ ای که هر چیزی در برابر تو فروتن است
 يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاشِعٌ لَهُ ای که هر چیزی در برابر تو خاشع است
 يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ كَائِنٌ لَهُ ای که هر چیزی توسط تو هستی می‌یابد
 يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ ای که وجود هر چیزی به واسطه‌ی وجود توست
 يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنِيبٌ إِلَيْهِ ای که هر چیزی به سوی تو باز می‌گردد
 يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَائِفٌ مِنْهُ ای که هر چیزی از تو هراسان است
 يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ بِهِ ای که هر چیزی به تو استوار است
 يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صَائِرٌ إِلَيْهِ ای که هر چیزی از سوی تو باشعور می‌شود
 يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ ای که هر چیزی مشغول حمد توست
 يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ ای که هر چیزی نابود می‌شود جز روی تو
 سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
 پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
 فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۳۸) يَا مَنْ لَا مَفْرَإَ إِلَّا إِلَيْهِ ای که مَفَرِّی جز به سوی تو نیست
 يَا مَنْ لَا مَفْرَعٍ إِلَّا إِلَيْهِ ای که هیچ هیجان زدگی جز به سوی تو نیست
 يَا مَنْ لَا مَقْصِدَ إِلَّا إِلَيْهِ ای که مقصدی جز به سوی تو نیست
 يَا مَنْ لَا مَنَجَى مِنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ ای که راه نجاتی جز نزد تو نیست

يَا مَنْ لَا يُرْغَبُ إِلَّا إِلَيْهِ ای که میل و رغبتی جز به سوی تو نیست

يَا مَنْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِهِ ای که هیچ نیرویی جز به یاری تو حاصل نشود

يَا مَنْ لَا يُسْتَعَانُ إِلَّا بِهِ ای که جز از تو یاری نجویند

يَا مَنْ لَا يَتَوَكَّلُ إِلَّا عَلَيْهِ ای که جز بر تو توکل نکنند

يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا هُوَ ای که جز به تو امید نبندند

يَا مَنْ لَا يُعْبَدُ إِلَّا هُوَ ای که جز تو را بندگی نکنند

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۳۹) يَا خَيْرَ الْمَرْهُوبِينَ ای بهترین تأثیرگذاران

يَا خَيْرَ الْمَرْغُوبِينَ ای بهترین رغبت شدگان

يَا خَيْرَ الْمُطْلُوبِينَ ای بهترین طلب شدگان

يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ ای بهترین پاسخگویان

يَا خَيْرَ الْمُقْصُودِينَ ای بهترین مقصدها

يَا خَيْرَ الْمَذْكُورِينَ ای بهترین یادشدگان

يَا خَيْرَ الْمَشْكُورِينَ ای بهترین که شکرش گویند

يَا خَيْرَ الْمُحْبُوبِينَ ای بهترین محبوبان

يَا خَيْرَ الْمَدْعُوِينَ ۱ ای بهترین خواننده شدگان

يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْسِينَ ۲ ای بهترین مونسان

سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ ۳

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۴۰) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ ۴ خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا غَافِرٌ ۵ ای آمرزنده

يَا سَاتِرٌ ۶ ای خطا پوش

يَا قَادِرٌ ۷ ای توانا

يَا قَاهِرٌ ۸ ای مُسَلِّط

يَا فَاطِرٌ ۹ ای فطرت بخش

يَا كَاسِرٌ ۱۰ ای درهم شکننده

يَا جَابِرٌ ۱۱ ای پیوند دهنده

يَا ذَاكِرٌ ۱۲ ای یاد کننده

يَا نَاطِرٌ ۱۳ ای نظارت کننده

يَا نَاصِرٌ ۱۴ ای یاور

سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ ۴

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۴۱) يَا مَنْ خَلَقَ فَسَوَّىٰ ای که می آفرینی سپس همسان می کنی

يَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدَىٰ ای که تقدیر می کنی و هدایت می بخشی

يَا مَنْ يَكْشِفُ الْبَلْوَىٰ ای که بلاها را از میان برمی گیری

يَا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوَىٰ ای که رازها را می شنوی

يَا مَنْ يُنْقِذُ الْغَرْقَىٰ ای که غرق شدگان را نجات می دهی

يَا مَنْ يُنْجِي الْهَلَكَىٰ ای که هلاک شدگان را نجات می دهی

يَا مَنْ يَشْفِي الْمَرْضَىٰ ای که بیماران را شفا می بخشی

يَا مَنْ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ای که می خندانی و می گریانی

يَا مَنْ أَمَاتَ وَأَحْيَا ای که می میرانی و زنده می گردانی

يَا مَنْ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ای که زوجهای نر و ماده خلق می کنی

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۴۲) يَا مَنْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبِيلُهُ ای که در خشکی و دریا، راه از آن توست

يَا مَنْ فِي الْأَفَاقِ آيَاتُهُ ای که در سراسر گیتی نشانه های توست

- يَا مَنْ فِي الْآيَاتِ بُرْهَانُهُ ای که در نشانه‌هایت، حُجَّتِ توست
 يَا مَنْ فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ ای که در مرگ، قدرتت آشکار است
 يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ ای که در گذرگاه‌ها، عبرتت نهفته است
 يَا مَنْ فِي الْقِيَامَةِ مُلْكُهُ ای که در قیامت مالکی
 يَا مَنْ فِي الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ ای که در حسابرسی هیبتت نمایان است
 يَا مَنْ فِي الْمِيزَانِ قَضَاؤُهُ ای که در سنجش اعمال، داوری از آن توست
 يَا مَنْ فِي الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ ای که پاداشت در بهشت است
 يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ ای که کیفرت در آتش دوزخ است
 سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
 پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
 فریادرس؛ یارب ما را از این آتش کارما رهایی بخش
- (۴۳) يَا مَنْ إِلَيْهِ يَهْرُبُ الْخَائِفُونَ ای که بیمناکان به سوی تو می‌گریزند
 يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفْرَعُ الْمُدْبِئُونَ ای که گناهکاران به سوی تو هراسانند
 يَا مَنْ إِلَيْهِ يَقْصِدُ الْمُئِبُونَ ای که مقصد بازگشت کنندگان به سوی توست
 يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْعَبُ الزَّاهِدُونَ ای که زاهدان به تو مشتاقند
 يَا مَنْ إِلَيْهِ يَلْجَأُ الْمُتَحِيرُونَ ای که سرگردانان به تو پناه می‌آورند
 يَا مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ ای که مریدان با تو همدم می‌شوند

يَا مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ ای که عاشقان به تو افتخار می کنند

يَا مَنْ فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخَاطِئُونَ ای که خطاکاران به عفو تو چشم طمع دارند

يَا مَنْ إِلَيْهِ يَسْكُنُ الْمُوقِنُونَ ای که اهل یقین با تو آرامش یابند

يَا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ای که توکل کنندگان بر تو توکل می کنند

سُبْحَانَكَ يَا لَأِلهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۴۴) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ خداوندا از تو می خواهم به حق نامت

يَا حَبِيبُ ای محبوب

يَا طَيِّبُ ای طیب

يَا قَرِيبُ ای نزدیک

يَا رَقِيبُ ای مراقب

يَا حَسِيبُ ای حسابگر

يَا مُهَيَّبُ ای باهیبت

يَا مُثِيبُ ای پاداش دهنده

يَا مُجِيبُ ای اجابت کننده

يَا خَبِيرُ ای آگاه

يَا بَصِيرُ اى بينا

سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
پاکی سزاوار توست، اى که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۴۵) يَا أَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ اى نزدیک‌تر از هر نزدیک

يَا أَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ اى محبوب‌تر از هر محبوب

يَا أَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ اى بیناتر از هر بینا

يَا أَخْبَرَ مِنْ كُلِّ خَبِيرٍ اى آگاه‌تر از هر آگاه

يَا أَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِيفٍ اى شریف‌تر از هر شریف

يَا أَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفِيعٍ اى بلندمرتبه‌تر از هر بلندمرتبه

يَا أَقْوَى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ اى نیرومندتر از هر نیرومند

يَا أَغْنَى مِنْ كُلِّ غَنِيٍّ اى بی‌نیازتر از هر بی‌نیاز

يَا أَجْوَدَ مِنْ كُلِّ جَوَادٍ اى بخشنده‌تر از هر بخشنده

يَا أَرْأَفَ مِنْ كُلِّ رَوْفٍ اى دلسوزتر از هر دلسوز

سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
پاکی سزاوار توست، اى که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۴۶) يَا غَالِبًا غَيْرَ مَغْلُوبٍ ای پیروزِ شکست‌ناپذیر

يَا صَانِعًا غَيْرَ مَصْنُوعٍ ای سازنده‌ی ساخته نشده

يَا خَالِقًا غَيْرَ مَخْلُوقٍ ای خالق‌ی که مخلوق نیستی

يَا مَالِكًا غَيْرَ مَمْلُوكٍ ای مالکی که مملوک نیستی

يَا قَاهِرًا غَيْرَ مَقْهُورٍ ای چیره‌ی چیرگی‌ناپذیر

يَا رَافِعًا غَيْرَ مَرْفُوعٍ ای بلند مرتبه‌ای که بلندت نکرده‌اند

يَا حَافِظًا غَيْرَ مَحْفُوظٍ ای حافظی که خود محتاج حفاظت نیستی

يَا نَاصِرًا غَيْرَ مَنْصُورٍ ای یاور بی‌نیاز از یاور

يَا شَاهِدًا غَيْرَ غَائِبٍ ای شاهده‌ی که غایب نیستی

يَا قَرِيبًا غَيْرَ بَعِيدٍ ای نزدیکی که دور نیستی

سُبْحَانَكَ يَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۴۷) يَا نُورَ النُّورِ ای نورِ نور

يَا مُنَوِّرَ النُّورِ ای نوردهنده‌ی نور

يَا خَالِقَ النُّورِ ای خالقِ نور

يَا مُدَبِّرَ النُّورِ ای تدبیرگرِ نور

يَا مُقَدِّرَ النُّورِ ای اندازه بخشِ نور

يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ ای روشنیِ هر نور

يَا نُوراً قَبْلَ كُلِّ نُورٍ ای نورِ پیش از هر نور

يَا نُوراً بَعْدَ كُلِّ نُورٍ ای نورِ پس از هر نور

يَا نُوراً فَوْقَ كُلِّ نُورٍ ای نورِ بالاتر از هر نور

يَا نُوراً لَيْسَ كَمِثْلِهِ نُورٌ ای نوری که نوری مانند تو نیست

سُبْحَانَكَ يَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشی کارما رهایی بخش

(۴۸) يَا مَنْ عَطَاؤُهُ شَرِيفٌ ای که بخششنت شریف است

يَا مَنْ فِعْلُهُ لَطِيفٌ ای که عملکردت لطیف است

يَا مَنْ لُطْفُهُ مُقِيمٌ ای که لطفت پایدار است

يَا مَنْ إِحْسَانُهُ قَدِيمٌ ای که احسانت دیرینه است

يَا مَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ ای که کلامت حق است

يَا مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ ای که وعدهات راست است

يَا مَنْ عَفْوُهُ فَضْلٌ ای که عفو تو از روی کمال است

يَا مَنْ عَذَابُهُ عَدْلٌ ای که عذابت از روی عدل است

يَا مَنْ ذَكَرَهُ حُلُوًّا ای که ذکر ت شیرین است

يَا مَنْ فَضَّلَهُ عَمِيمًا ای که برترت فراگیر است

سُبْحَانَكَ يَا لَيْلِي يَا لَيْلِي يَا لَيْلِي يَا لَيْلِي يَا لَيْلِي يَا لَيْلِي يَا لَيْلِي يَا لَيْلِي يَا لَيْلِي يَا لَيْلِي يَا لَيْلِي يَا رَبِّ النَّارِ يَا رَبِّ النَّارِ يَا رَبِّ النَّارِ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتش کارما رهایی بخش

(۴۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا مُسَهِّلُ ای آسان کننده

يَا مُفَصِّلُ ای جدا کننده

يَا مُبَدِّلُ ای تبدیل کننده

يَا مُذَلِّلُ ای خوار کننده

يَا مُنْزِلُ ای نازل کننده

يَا مُنَوِّلُ ای بهره رساننده

يَا مُفْضِلُ ای زیاد کننده

يَا مُجْزِلُ ای انجام دهنده ی بیش از انتظار

يَا مُمَهِّلُ ای مهلت دهنده

يَا مُجْمِلُ ای زیبایی آفرین

سُبْحَانَكَ يَا لَيْلِي يَا لَيْلِي يَا لَيْلِي يَا لَيْلِي يَا لَيْلِي يَا لَيْلِي يَا لَيْلِي يَا لَيْلِي يَا لَيْلِي يَا لَيْلِي يَا رَبِّ النَّارِ يَا رَبِّ النَّارِ يَا رَبِّ النَّارِ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۵۰) يَا مَنْ يَرَىٰ وَلَا يَرَىٰ ای که می بینی ولی دیده نمی شوی

يَا مَنْ يَخْلُقُ وَلَا يُخْلَقُ ای که می آفرینی ولی آفریده نمی شوی

يَا مَنْ يَهْدِي وَلَا يُهْدَىٰ ای که راه می نمایی ولی راهنمایی نمی شوی

يَا مَنْ يُحْيِي وَلَا يُحْيِي ای که حیات می بخشی ولی تو را حیات نبخشند

يَا مَنْ يَسْأَلُ وَلَا يُسْأَلُ ای که می پرسی ولی پرسیده نمی شوی

يَا مَنْ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ای که طعام می دهی ولی از طعام بی نیازی

يَا مَنْ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ ای که پناه می دهی ولی به پناه نیاز نداری

يَا مَنْ يَقْضِي وَلَا يَقْضَىٰ عَلَيْهِ ای که داوری می کنی ولی داوری نمی شوی

يَا مَنْ يَحْكُمُ وَلَا يُحْكَمُ عَلَيْهِ ای که حکم می کنی ولی بر تو حکم نمی کنند

يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ای که نه زاییده ای و نه زاده شده ای و

نه کسی همتای تو بوده است

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَٰهٍ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۵۱) يَا نِعْمَ الْحَسِيبُ ای بهترین حسابرس

یا نِعْمَ الطَّيِّبُ	ای بهترین طیب
یا نِعْمَ الرَّقِيبُ	ای بهترین مراقبت کننده
یا نِعْمَ الْقَرِيبُ	ای بهترین نزدیک
یا نِعْمَ الْمُجِيبُ	ای بهترین اجابت کننده
یا نِعْمَ الْحَبِيبُ	ای بهترین محبوب
یا نِعْمَ الْكَفِيلُ	ای بهترین عهده دار
یا نِعْمَ الْوَكِيلُ	ای بهترین وکیل
یا نِعْمَ الْمَوْلَى	ای بهترین سرپرست
یا نِعْمَ النَّصِيرُ	ای بهترین یاور

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْثَ الْعَوْثَ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبَّ
پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتش کارما رهایی بخش

(۵۲) يَا سُرُورَ الْعَارِفِينَ ای مایه‌ی نشاطِ عارفان

يَا مَنَى الْمُحِبِّينَ ای آرزوی عاشقان

يَا أُنَيْسَ الْمُرِيدِينَ ای مونسِ خواستاران

يَا حَبِيبَ التَّوَّابِينَ ای دوستدارِ توبه‌کنندگان

يَا رَازِقَ الْمُقْلِينَ ای روزی دهنده‌ی کم مایه‌گان

يَا رَجَاءَ الْمُذْنِبِينَ أَي اميدِ گناهکاران

يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْعَابِدِينَ أَي روشنی بخشِ چشمِ عبادت کنندگان

يَا مُنْفَسٍ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ أَي آرام بخشِ اندوهگینان

يَا مُفْرَجَ عَنِ الْمُغْمُومِينَ أَي گره گشایِ غم زدگان

يَا إِلَهَ الْأُولَى وَالْآخِرِينَ أَي خدایِ اوّلین و آخرین

سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتَ الْعَوْتَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشی کارما رهایی بخش

(۵۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا رَبَّنَا أَي پرورنده‌ی ما

يَا إِلَهَنَا أَي خدایِ ما

يَا سَيِّدَنَا أَي سرورِ ما

يَا مَوْلَانَا أَي مولایِ ما

يَا نَاصِرَنَا أَي یاورِ ما

يَا حَافِظَنَا أَي حافظِ ما

يَا دَلِيلَنَا أَي راهنمایِ ما

يَا مُعِينَنَا أَي کمک کننده‌ی ما

يَا حَبِيبَنَا اى محبوبِ ما

يَا طَيِّبَنَا اى طيبِ ما

سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
پاکی سزاوار توست، اى که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۵۴) يَا رَبَّ النَّبِيِّنَ وَالْأَبْرَارِ اى پروردگارِ پیامبران و نیکوکاران

يَا رَبَّ الصِّدِّيقِينَ وَالْأَخْيَارِ اى پروردگارِ راستگویان و خوبان

يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ اى پروردگارِ بهشت و آتش

يَا رَبَّ الصِّغَارِ وَالْكِبَارِ اى پروردگارِ کوچک و بزرگ

يَا رَبَّ الْجُبُوبِ وَالْتِمَارِ اى پروردگارِ دانه‌ها و میوه‌ها

يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ وَالْأَشْجَارِ اى پروردگارِ نهرها و درختان

يَا رَبَّ الصَّحَارَى وَالْفِقَارِ اى پروردگارِ دشت‌ها و کویرها

يَا رَبَّ الْبَرَارَى وَالْبِحَارِ اى پروردگارِ بیابان‌ها و دریاها

يَا رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اى پروردگارِ شب و روز

يَا رَبَّ الْأَعْلَانِ وَالْأَسْرَارِ اى پروردگارِ پیداه‌ها و پنهان‌ها

سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
پاکی سزاوار توست، اى که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۵۵) يَا مَنْ نَفَذَ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَمْرَهُ ای که فرمانت در هر چیزی نافذ است
 يَا مَنْ لَحِقَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ ای که علمت همه چیز را شامل است
 يَا مَنْ بَلَغَتْ إِلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهُ ای که قدرتت هر چیزی را در بر گرفته
 يَا مَنْ لَا تُحْصِي الْعِبَادُ نِعَمَهُ ای که بندگانت توان شمارش نعمتت را ندارند
 يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ الْخَلَائِقُ شُكْرَهُ ای که خلائق توان شکرگزاریت را ندارند
 يَا مَنْ لَا تُدْرِكُ الْأَفْهَامُ جَلَالَهُ ای که اندیشه ها توان فهم شکوهت را ندارند
 يَا مَنْ لَا تَنَالُ الْأَوْهَامُ كُنْهَهُ ای که پندارها به کنه ذات تو پی نبرند
 يَا مَنْ الْعِظَمَةُ وَالْكَبِيرِيَاءُ رِدَاؤُهُ ای که عزت و بزرگی از آن توسست
 يَا مَنْ لَا تُرَدُّ الْعِبَادُ قِضَاءَهُ ای که بندگان توان پس زدن حکمتت را ندارند
 يَا مَنْ لَا مَلِكَ إِلَّا مَلِكُهُ ای که هیچ سلطنتی جز فرمانروایی تو نیست
 يَا مَنْ لَا عَطَاءَ إِلَّا عَطَاؤُهُ ای که هیچ بخششی جز بخشش تو نیست
 سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبُّ
 پاکی سزاوار توسست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
 فریادرس؛ یارب ما را از این آتش کارما رهایی بخش

(۵۶) يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى ای که عالی ترین وصف از آن توسست
 يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا ای که عالی ترین صفات از آن توسست
 يَا مَنْ لَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى ای که آخرت و دنیا از آن توسست

یَا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَأْوَى ای که بهشتِ ابدی از آنِ توست

یَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى ای که نشانه‌های بزرگ از آنِ توست

یَا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ای که نامهای نیک از آنِ توست

یَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْفَضَاءُ ای که فرمانروایی و داوری از آنِ توست

یَا مَنْ لَهُ الْهَوَاءُ وَالْفَضَاءُ ای که هوا و فضا از آنِ توست

یَا مَنْ لَهُ الْعَرْشُ وَالتَّرَى ای که عرش تا اعماق زمین از آنِ توست

یَا مَنْ لَهُ السَّمَاوَاتُ الْعُلَى ای که آسمان‌های برین از آنِ توست

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۵۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ خداوندا از تو می‌خواهم به حقِّ نامت

يَا عَفُوًّا ای بخشنده

يَا غَفُورًا ای آمرزنده

يَا صَبُورًا ای صبور

يَا شَكُورًا ای قدرشناس

يَا رَعُوفًا ای مهربان

يَا عَطُوفًا ای دلسوز

يَا مَسْئُولُ اَي پاسبانگو

يَا وَدُودُ اَي با محبت

يَا سُبُوحُ اَي منزّه

يَا قُدُّوسُ اَي پاك

سُبْحَانَكَ يَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْثَ الْعَوْثَ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۵۸) يَا مَنْ فِي السَّمَاءِ عَظَمَتْهُ اَي که بزرگیت در آسمان نمایان است

يَا مَنْ فِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ اَي که نشانه‌هایت در زمین گسترده است

يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلَالَتُهُ اَي که برهانت در هر چیزی نمایان است

يَا مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَائِبُهُ اَي که در دریاها شگفتی‌های توست

يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ اَي که در کوهها گنجینه‌های توست

يَا مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يَعِيدُهُ اَي که ابتدا آفریدی و سپس باز می‌گردانی

يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ اَي که همه‌ی امور به تو باز می‌گردد

يَا مَنْ أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لُطْفَهُ اَي که در همه چیز لطفت نمایان است

يَا مَنْ أَحْسَنَ كُلِّ شَيْءٍ خَلْقَهُ اَي که هر چیزی را نیکو آفریدی

يَا مَنْ تَصَرَّفَ فِي الْخَلَائِقِ قُدْرَتُهُ اَي که همه‌ی خلایق با نیروی تو دست اندر کارند

سُبْحَانَكَ يَا لَيْلِيهِ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۵۹) يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ ای دوستِ کسی که دوستی ندارد

يَا طَيِّبَ مَنْ لَا طَيِّبَ لَهُ ای طیبِ کسی که طیبی ندارد

يَا مُجِيبَ مَنْ لَا مُجِيبَ لَهُ ای اجابت کننده‌ی کسی که اجابت کننده‌ای ندارد

يَا شَفِيقَ مَنْ لَا شَفِيقَ لَهُ ای دلسوزِ کسی که، دلسوزی ندارد

يَا رَفِيقَ مَنْ لَا رَفِيقَ لَهُ ای رفیقِ کسی که رفیقی ندارد

يَا مُعِثَ مَنْ لَا مُعِثَ لَهُ ای فریادرسِ کسی که فریادرسی ندارد

يَا دَلِيلَ مَنْ لَا دَلِيلَ لَهُ ای راهنمایِ کسی که، راهنمایی ندارد

يَا أَنْيسَ مَنْ لَا أَنْيسَ لَهُ ای مونسِ کسی که همدمی ندارد

يَا رَاحِمَ مَنْ لَا رَاحِمَ لَهُ ای رحم کننده به کسی که رحم کننده‌ای ندارد

يَا صَاحِبَ مَنْ لَا صَاحِبَ لَهُ ای همنشینِ کسی که همنشینی ندارد

سُبْحَانَكَ يَا لَيْلِيهِ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۶۰) يَا كَافِيَ مَنْ اسْتَكْفَاهُ ای کفایت کننده‌ی کسی که به تو بسنده کند

يَا هَادِيَ مَنِ اسْتَهْدَاهُ ای هدایت کننده‌ی کسی که از تو هدایت طلبد
 يَا كَالِي مَنِ اسْتَكْلَاهُ ای نگاهدارِ کسی که از تو حفاظت طلبد
 يَا رَاعِي مَنِ اسْتَرَعَاهُ ای پشتیبانِ کسی که از تو پشتیبانی طلبد
 يَا شَافِي مَنِ اسْتَشْفَاهُ ای شفابخشِ کسی که از تو شفا طلبد
 يَا قَاضِي مَنِ اسْتَقْضَاهُ ای داورِ کسی که از تو داوری طلبد
 يَا مُعْنِي مَنِ اسْتَعْنَاهُ ای بی نیازکننده‌ی کسی که از تو بی نیازی طلبد
 يَا مُوفِي مَنِ اسْتَوْفَاهُ ای وفادارِ کسی که از تو وفاداری طلبد
 يَا مُقْوِي مَنِ اسْتَقْوَاهُ ای نیرو بخشِ آن کس که از تو نیرو طلبد.
 يَا وَلِيٍّ مَنِ اسْتَوْلَاهُ ای سرپرستِ کسی که از تو سرپرستی طلبد
 سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
 پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
 فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۶۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا خَالِقُ ای آفریدگار

يَا رَازِقُ ای روزی‌رسان

يَا نَاطِقُ ای گویا

يَا صَادِقُ ای راستگو

يَا فَالِقُ ای شکافنده
 يَا فَارِقُ ای جداکننده
 يَا فَاتِقُ ای پیوندگسل
 يَا رَاتِقُ ای پیوند دهنده
 يَا سَابِقُ ای پیشین
 يَا سَامِقُ ای رشد دهنده

سُبْحَانَكَ يَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
 پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
 فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۶۲) يَا مَنْ يُقَلِّبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ای که شب و روز را تغییر می‌دهی
 يَا مَنْ جَعَلَ الظُّلْمَاتِ وَالْأَنْوَارَ ای که تاریکی‌ها و روشنایی‌ها را پدید آوردی
 يَا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَالْحَرُورَ ای که سایه و گرما را خلق کردی
 يَا مَنْ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ای که خورشید و ماه را مُسَخَّر کردی
 يَا مَنْ قَدَّرَ الْخَيْرَ وَالشَّرَّ ای که نیکی و بدی را مُقَدَّر نمودی
 يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ ای که مرگ و زندگانی را آفریدی
 يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ای که آفرینش و فرمان از آنِ توست
 يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ای که همنشین و فرزندی نگرفتی

يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيكَ فِي الْمَلِكِ ای که شریکی در هستی نداری

يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ ای که یاری از روی ذلت بر نمی‌گزینی

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۶۳) يَا مَنْ يَعْلَمُ مُرَادَ الْمُرِيدِينَ ای که درخواستِ پیروانت را می‌دانی

يَا مَنْ يَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ ای که از درون خاموشان آگاهی

يَا مَنْ يَسْمَعُ أُنِينَ الْوَاهِنِينَ ای که ناله‌ی خسته‌دلان را می‌شنوی

يَا مَنْ يَرَى بُكَاءَ الْخَائِفِينَ ای که گریه‌ی بیمناکان را می‌بینی

يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ ای که حاجت‌نیازمندان به دست توست

يَا مَنْ يَقْبَلُ عَذْرَ التَّائِبِينَ ای که عذرِ توبه‌کنندگان را می‌پذیری

يَا مَنْ لَا يَصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ای که عملِ مفسدان را اصلاح نمی‌کنی

يَا مَنْ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ای که پاداش نیکوکاران را ضایع نمی‌کنی

يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَن قُلُوبِ الْعَارِفِينَ ای که از دلِ عارفان دور نمی‌شوی

يَا أَجُودَ الْأَجُودِينَ ای بخشنده‌ترین بخشندگان

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۶۴) يَا دَائِمَ الْبَقَاءِ ای ماندگارِ همیشگی

يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ ای شنوای دعا

يَا وَاسِعَ الْعَطَاءِ ای که احسانت فراگیر

يَا غَافِرَ الْخَطَاءِ ای پوشاننده‌ی اشتباه

يَا بَدِيعَ السَّمَاءِ ای پدیدآورنده‌ی آسمان

يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ ای امتحان‌کننده‌ی خوب

يَا جَمِيلَ الثَّنَاءِ ای که ستایشت زیباست

يَا قَدِيمَ السَّنَاءِ ای صاحبِ درخششِ دیرینه

يَا كَثِيرَ الْوَفَاءِ ای بسیار وفادار

يَا شَرِيفَ الْجَزَاءِ ای که پاداشت ارزشمند است

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبَّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ‌خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۶۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ خدایم از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا سَتَّارُ ای بسیار پوشاننده

يَا غَفَّارُ ای بسیار آمرزنده

يَا فَهَّارُ ای بسیار نیرومند

یا جَبَّارُ ای بسیار جبران کننده

یا صَبَّارُ ای بسیار بردبار

یا بَارُّ ای نیکوکار

یا مُخْتَارُ ای صاحب اختیار

یا فَتَّاحُ ای بسیار گشاینده

یا نَفَّاحُ ای انتشار دهنده ی رایحه

یا مُرْتَّاحُ ای فرح بخش

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۶۶) يَا مَنْ خَلَقَنِي وَ سَوَّأَنِي ای که مرا آفریدی و موزون ساختی

يَا مَنْ رَزَقَنِي وَ رَبَّأَنِي ای که مرا روزی رساندی و پرورش دادی

يَا مَنْ أَطْعَمَنِي وَ سَقَّأَنِي ای که مرا اطعام کردی و سیراب نمودی

يَا مَنْ قَرَّبَنِي وَ أَدْنَانِي ای که مرا نزدیک کردی و به خود پیوند دادی

يَا مَنْ عَصَمَنِي وَ كَفَّأَنِي ای که مرا نگاه داشتی و کفایت نمودی

يَا مَنْ حَفِظَنِي وَ كَلَّأَنِي ای که مرا حفظ کردی و حمایت نمودی

يَا مَنْ أَعَزَّنِي وَ أَعْنَانِي ای که مرا عزیز و بی نیاز ساختی

يَا مَنْ وَفَّقَنِي وَ هَدَانِي ای که مرا توفیق دادی و هدایت نمودی

يَا مَنْ أَنْسَنِي وَ آوَانِي ای که مونسم شدی و پناهم دادی

يَا مَنْ أَمَاتَنِي وَ أَحْيَانِي ای که مرا میراندی و زنده نمودی

سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبُّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۶۷) يَا مَنْ يُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ ای که حق را با کلماتِ خود تَحَقُّق می‌بخشی

يَا مَنْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ ای که توبه‌ی بندگانت را می‌پذیری

يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ ای که میان آدمی و دلش، حائل می‌شوی

يَا مَنْ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ای که شفاعتِ کسی سود نبخشد، مگر به اذن تو

يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ای که داناتری به کسی که از راهت گمراه شده

يَا مَنْ لَا مَعْقَبَ لِحُكْمِهِ ای که در حکمِ تو تأخیر اندازی نیست

يَا مَنْ لَا رَادَّ لِقَضَائِهِ ای که قضایت را بازگردانی نیست

يَا مَنْ أَنْقَادَ كُلِّ شَيْءٍ لَأَمْرِهِ ای که همه چیز مطیع امر توست

يَا مَنْ السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ ای که آسمان‌های در هم پیچیده، به دستِ توست

يَا مَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ای که ملائک را برای بشارتِ رحمتت می‌فرستی

سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبُّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۶۸) يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ مِهَادًا ای که زمین را مهدِ آسایش قرار دادی

يَا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ أَوْتَادًا ای که کوهها را نگهدارندهی زمین قرار دادی

يَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ای که خورشید را چراغی تابان قرار دادی

يَا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُورًا ای که ماه را روشنیِ نور قرار دادی

يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا ای که شب را پوشش قرار دادی

يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشًا ای که روز را برای معیشت قرار دادی

يَا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتًا ای که خواب را مایهی آرامش قرار دادی

يَا مَنْ جَعَلَ السَّمَاءَ بِنَاءً ای که آسمان را برافراشتهای

يَا مَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَزْوَاجًا ای که هر چیزی را زوج قرار دادی

يَا مَنْ جَعَلَ النَّارَ مِرْصَادًا ای که آتش را، کمینگاه قرار دادی

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۶۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا سَمِيعُ ای شنوا

يَا شَفِيعُ ای شفاعت کننده

يَا رَفِيعُ ای بلند مرتبه

يَا مَنِيعُ ای والامقام

يَا سَرِيعُ ای زود اجابت کننده

يَا بَدِيعُ ای نو آفرین

يَا كَبِيرُ ای بزرگ

يَا قَدِيرُ ای توانا

يَا خَبِيرُ ای آگاه

يَا مُجِيرُ ای پناه دهنده

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتش کارما رهایی بخش

(۷۰) يَا حَيًّا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ ای زنده‌ی پیش از هر زنده

يَا حَيًّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ ای زنده‌ی بعد از هر زنده

يَا حَيُّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَيٌّ ای زنده‌ای که هیچ زنده‌ای مثل تو نیست

يَا حَيُّ الَّذِي لَا يُشَارِكُهُ حَيٌّ ای زنده‌ای که هیچ زنده‌ای شریک تو نیست

يَا حَيُّ الَّذِي لَا يَخْتِاجُ إِلَى حَيٍّ ای زنده‌ای که به هیچ زنده‌ای نیاز نداری

يَا حَيُّ الَّذِي يُمِيتُ كُلَّ حَيٍّ

ای زنده‌ی ابدی که هر زنده‌ای را می‌میرانی

يَا حَيُّ الَّذِي يَرْزُقُ كُلَّ حَيٍّ

ای زنده‌ای که هر زنده‌ای را روزی می‌رسانی

يَا حَيًّا لَمْ يَرِثِ الْحَيَاءُ مِنْ حَيٍّ

ای زنده‌ای که حیانت را از هیچ زنده‌ای به ارث نبرده‌ای

يَا حَيُّ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى

ای زنده‌ای که مُردگان را زنده می‌گردانی

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمٌ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ

ای زنده، ای پاینده، هرگز سستی و خواب تو را فرا نگیرد

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۷۱) يَا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ لَا يُنْسَى

ای که یادت فراموش نشدنی

يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا يُطْفِئُ

ای که نورت خاموش نشدنی

يَا مَنْ لَهُ نِعَمٌ لَا تَعْدُ

ای که نِعَمَتت غیر قابل شمارش

يَا مَنْ لَهُ مُلْكٌ لَا يَزُولُ

ای که فرمانروائیت جاودان

يَا مَنْ لَهُ ثَنَاءٌ لَا يُحْصَى

ای که ستایشت غیر قابل شمارش

يَا مَنْ لَهُ جَلَالٌ لَا يُكْفَى

ای که شکوهت غیر قابل فهم

يَا مَنْ لَهُ كَمَالٌ لَا يُدْرَكُ

ای که کمالت غیر قابل درک

يَا مَنْ لَهُ قَضَاءٌ لَا يَرُدُّ

ای که حکمتت مردود نشود

يَا مَنْ لَهُ صِفَاتٌ لَا تُبَدَّلُ

ای که صِغَاتت بی جایگزین

يَا مَنْ لَهُ نُعُوتٌ لَا تُغَيَّرُ ای که اوصافت تغییر ناپذیر
سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۷۲) يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ ای پروردگارِ عالمیان
يَا مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ای مالکِ روزِ جزا
يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ ای نهایتِ خواسته‌ی جویندگان
يَا ظَهْرَ الْأَجِينِ ای پشتیبانِ پناه‌جویان
يَا مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ ای دریابنده‌ی گریختگان
يَا مَنْ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ای که صبرکنندگان را دوست داری
يَا مَنْ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ ای که توبه‌کنندگان را دوست داری
يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ای که پاکان را دوست داری
يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ای که نیکوکاران را دوست داری
يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ای که به هدایت یافتگان آگاه‌تری
سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۷۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ خداینداز تو می‌خواهم به حق نامت

يَا شَفِيقُ ای دلسوز

يَا رَفِيقُ ای رفیق

يَا حَفِيزُ ای نگهدار

يَا مُحِيطُ ای احاطه کننده

يَا مُقِيتُ ای توانبخش

يَا مُعِيتُ ای فریادرس

يَا مُعِزُّ ای عزت دهنده

يَا مُذِلُّ ای ذلیل کننده‌ی دشمنان

يَا مُبْدِئُ ای آغاز کننده

يَا مُعِيدُ ای بازگرداننده

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتش کارما رهایی بخش

(۷۴) يَا مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلَا ضِدٍّ ای یگانه‌ی بی‌رقیب

يَا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلَا نِدٍّ ای تنهای بی‌همتا

يَا مَنْ هُوَ صَمَدٌ بِلَا عَيْبٍ ای کامل بی‌عیب

يَا مَنْ هُوَ وَثْرٌ بِلَا كَيْفٍ ای تنهایِ تغییر ناپذیر

يَا مَنْ هُوَ قَاضٍ بِلَا حَيْفٍ ای داورِ بی ستم

يَا مَنْ هُوَ رَبُّ بِلَا وَزِيرٍ ای پروردگارِ بی دستیار

يَا مَنْ هُوَ عَزِيزٌ بِلَا ذُلٍّ ای عزیزِ ذلّت ناپذیر

يَا مَنْ هُوَ غَنِيٌّ بِلَا فَقْرٍ ای غنیِ بی نیاز

يَا مَنْ هُوَ مَلِكٌ بِلَا عَزَلٍ ای پادشاهِ بلا عزل

يَا مَنْ هُوَ مَوْصُوفٌ بِلَا شَبِيهِ ای موصوفِ بی مانند

سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبُّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشی کارما رهایی بخش

(۷۵) يَا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ لِلذَّاكِرِينَ ای که ذکرت ، آبروی ذاکرین

يَا مَنْ شُكْرُهُ فَوْزٌ لِلشَّاكِرِينَ ای که شکرِت ، رستگاری شاکرین

يَا مَنْ حَمْدُهُ عِزٌّ لِلْحَامِدِينَ ای که ستایشت، عزّت ستایش کنندگان

يَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاهٌ لِلْمُطِيعِينَ ای که طاعتت، نجات فرمانبرداران

يَا مَنْ بَابُهُ مَقْتُوحٌ لِلطَّالِبِينَ ای که درگاهت به روی جویندگان ، باز است

يَا مَنْ سَبِيلُهُ وَاضِحٌ لِلْمُنْبِيِّينَ ای که راهت، برای بازگشت کنندگان آشکار است

يَا مَنْ آيَاتُهُ بُرْهَانٌ لِلنَّاطِرِينَ ای که آیات تو برای بینندگان حجت است

يَا مَنْ كِتَابُهُ تَذَكُّرُهُ لِلْمُتَّقِينَ ای که کتابتِ پندآموزِ پرهیزگاران است

يَا مَنْ رِزْقُهُ عُمُومٌ لِلطَّائِعِينَ وَالْعَاصِينَ ای که روزیت برای فرمانبران و عاصیان همگانی است

يَا مَنْ رَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ای که رحمتت بر نیکوکاران نزدیک است

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۷۶) يَا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ ای که نامت با برکت است

يَا مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ ای که بزرگیت والاست

يَا مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ ای که جز تو هیچ معبودی نیست

يَا مَنْ جَلَّ نَأْوُهُ ای که ستایشت شکوهمند است

يَا مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ ای که نامهایت مقدّسند

يَا مَنْ يَدُومُ بَقَاؤُهُ ای که بقایت همیشگی است

يَا مَنْ الْعِظْمَةُ بَهَاؤُهُ ای که عظمت جلوه‌ی توست

يَا مَنْ الْكِبْرِيَاءُ رِداؤُهُ ای که بزرگی از آن توست

يَا مَنْ لَا تُحْصَى آلاؤُهُ ای که عطاهايت قابل شمارش نیست

يَا مَنْ لَا تُعَدُّ نِعْمَاؤُهُ ای که نعمت هایت بی شمار است

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۷۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ خداینداز تو می‌خواهم به حق نامت

يَا مُعِينُ ای یاور

يَا أَمِينُ ای امان بخش

يَا مُبِينُ ای روشننگر

يَا مَتِينُ ای استوار

يَا مَكِينُ ای صاحب منزلت

يَا رَشِيدُ ای رشد دهنده

يَا حَمِيدُ ای ستوده

يَا مَجِيدُ ای بزرگوار

يَا شَدِيدُ ای سخت گیر

يَا شَهِيدُ ای شاهد

سُبْحَانَكَ يَا لَيْلِيهِ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبَّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۷۸) يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ ای که عرشت باشکوه است

يَا ذَا الْقَوْلِ السَّيِّدِ ای که گفتارت مُحکم است
 يَا ذَا الْفِعْلِ الرَّشِيدِ ای که با قُدرت عمل می کنی
 يَا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ ای که به شِدَّت سخت می گیری
 يَا ذَا الْوَعْدِ وَالْوَعْدِ ای صاحب وعدهی ثواب و عقاب
 يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ای صاحب اختیار و ستوده
 يَا مَنْ هُوَ فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ ای که هر کاری بخواهی انجام می دهی
 يَا مَنْ هُوَ قَرِيبٌ غَيْرُ بَعِيدٍ ای که نزدیکی، دور نیستی
 يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ای که بر هر چیزی شاهدهی
 يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ ای که بر بندگانت ، ظلم روا نمی داری
 سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
 پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
 فریادرس؛ یارب ما را از این آتش کارما رهایی بخش
 (۷۹) يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ ای بی شریک و بی دستیار
 يَا مَنْ لَا شَبِيهَ (شَبَه) لَهُ وَلَا نَظِيرَ ای بی مثل و بی مانند
 يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ ای آفرینندهی خورشید و ماه تابان
 يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ ای بی نیاز کنندهی بینوای درمانده
 يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ ای روزی دهندهی کودک خردسال

يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ ای رحم کننده به پیرِ کهنسال
يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ ای پیوند دهنده‌ی استخوانِ شکسته
يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ ای نگهدارنده‌ی پناهجوی ترسان
يَا مَنْ هُوَ بَعْبَادِهِ خَيْرٌ بِصِيرُ ای که به بندگانت آگاه و بینایی
يَا مَنْ هُوَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ای که بر هر کاری توانایی
سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اَلْعَوْثَ اَلْعَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبُّ
 پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
 فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۸۰) **يَا ذَا الْجُودِ وَالنِّعَمِ** ای صاحب سخاوت و نعمت

يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ ای صاحب شایستگی و کرامت

يَا خَالِقَ اللَّوْحِ وَالْقَلَمِ ای آفریننده‌ی لوح و قلم

يَا بَارِيَّ الذَّرِّ وَالنَّسَمِ ای پدیدآورنده‌ی عالم ذرّ و دمیدن

يَا ذَا الْبَأْسِ وَالنِّقَمِ ای که سخت عقوبت می‌کنی

يَا مُلْهِمَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ ای الهام‌بخش عرب و عجم

يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْأَلَمِ ای برطرف کننده‌ی درد و رنج

يَا عَالِمَ السِّرِّ وَالْهِمَمِ ای دانای راز و هِمَّت‌های درون

يَا رَبَّ الْبَيْتِ وَالْحَرَمِ ای پروردگارِ کعبه و حرم

يَا مَنْ خَلَقَ الْأَشْيَاءَ مِنَ الْعَدَمِ ای آفریننده‌ی چیزها از عدم
 سُبْحَانَكَ يَا لَيْلِيهِ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
 پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
 فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۸۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

یا فاعِلُ، ای انجام دهنده

یا جاعِلُ، ای ایجادکننده

یا قَابِلُ، ای پذیرنده

یا کَامِلُ، ای کامل

یا فَاصلُ، ای جداکننده

یا وَاصلُ، ای وصل کننده

یا عَادِلُ، ای عادل

یا غَالِبُ، ای مُسلِّط

یا طَالِبُ، ای طالب

یا وَاهبُ. ای بخشنده

سُبْحَانَكَ يَا لَيْلِيهِ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
 پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
 فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۸۲) **یا مَنْ أَنْعَمَ بِطَوْلِهِ**، ای که به گستردگی خودت ، نعمت دادی

یا مَنْ أَكْرَمَ بِجُودِهِ، ای که با بخشش، کرامت می کنی

یا مَنْ جَادَ بِلُطْفِهِ، ای که از سر لطف، می بخشی

یا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ، ای که از سر قدرت ، عزت می دهی

یا مَنْ قَدَّرَ بِحِكْمَتِهِ، ای که بر اساس حکمتت، تقدیر می کنی

یا مَنْ حَكَمَ بِتَدْبِيرِهِ، ای که از سر تدبیر ، حکم صادر می کنی

یا مَنْ دَبَّرَ بِعِلْمِهِ، ای که از روی علم ، تدبیر می کنی

یا مَنْ تَجَاوَزَ بِحِلْمِهِ، ای که از سر بردباری ، می گذری

یا مَنْ دَنَا فِي عُلُوِّهِ، ای که در عین اوج، نزدیکی

یا مَنْ عَلَا فِي دُنُوِّهِ، ای که در عین نزدیکی ، در اوجی

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتش کارما رهایی بخش

(۸۳) **یا مَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ**، ای که هر چه بخواهی، می آفرینی

یا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ، ای که هر کار بخواهی، انجام می دهی

یا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ، ای که هر کس بخواهد، هدایت می کنی

یا مَنْ يَضِلُّ مَنْ يَشَاءُ، ای که هر کس بخواهد، در گمراهی می گذاری

یا مَنْ یُعَذِّبُ مَنْ یَشَاءُ، ای که هر کس بخواهد، عذاب می بیند

یا مَنْ یَغْفِرُ لِمَنْ یَشَاءُ، ای که هر کس بخواهد، می آمرزد

یا مَنْ یُعِزُّ مَنْ یَشَاءُ، ای که هر کس بخواهد، عزیز می کنی

یا مَنْ یُذِلُّ مَنْ یَشَاءُ، ای که هر کس بخواهد، خوار می شود

یا مَنْ یَصَوِّرُ فِی الْأَرْحَامِ مَا یَشَاءُ، ای که هر چه بخواهی در رَحِمِ ها می نگاری

یا مَنْ یَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ یَشَاءُ ای که رَحْمَتِ را به هر که بخواهی اختصاص می دهی

سُبْحَانَکَ یا لَإِلهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ یا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۸۴) یا مَنْ لَمْ یَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلاَ وَلَدًا، ای که همسر و فرزندی نگرفتی

یا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَیْءٍ قَدْرًا، ای که برای هر چیزی اندازه قرار داده‌ای

یا مَنْ لا یَشْرِکُ فِی حُکْمِهِ أَحَدًا، ای که هیچ کس در حُکْمِ تو شریک نیست

یا مَنْ جَعَلَ الْمَلَائِکَةَ رُسُلًا، ای که فرشتگان را رسولان قرار داده‌ای

یا مَنْ جَعَلَ فِی السَّمَاءِ بُرُوجًا، ای که در آسمان‌ها دژها قرار داده‌ای

یا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا، ای که زمین را محل آرامش ساخته‌ای

یا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا، ای که بشر را از آب خلق نموده‌ای

یا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَیْءٍ أَمدًا، ای که برای هر چیزی سرآمدی تعیین کرده‌ای

یا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا، ای که عِلْمت بر هر چیزی احاطه دارد
 یا مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عِدْدًا، ای که شمارش همه چیز را می دانی
 سُبْحَانَكَ يَا لَيْلِيهِ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
 پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
 فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۸۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ خداوندا از تو می خواهم به حق نامت

یا أَوَّلُ، ای سر آغاز

یا آخِرُ، ای سرانجام

یا ظاهِرُ، ای که وجهت آشکار است

یا باطنُ، ای که ذاتت نهان است

یا بَرُّ، ای نیکوکار

یا حَقُّ، ای حق

یا فَرْدُ، ای تنها

یا وَثَرُ، ای یکتا

یا صَمَدُ، ای بی نیاز

یا سَرْمَدُ، ای جاویدان

سُبْحَانَكَ يَا لَيْلِيهِ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۸۶) یا خَیْرَ مَعْرُوفٍ عَرِفَ، ای بهترین آشنایی که شناخته شده است

یا أَفْضَلَ مَعْبُودٍ عَبَدَ، ای برترین معبودی که بندگی اش کرده‌اند

یا أَجَلَ مَشْكُورٍ شَكَرَ، ای شکوهمندترین شکرگزاری که شکرش کرده‌اند

یا أَعَزَّ مَذْكُورٍ ذَكَرَ، ای عزیزترین یادشده‌ای که یادش کرده‌اند

یا أَعْلَى مَحْمُودٍ حَمِدَ، ای والاترین ستوده‌ای که ستایش کرده‌اند

یا أَقْدَمَ مَوْجُودٍ طَلَبَ، ای دیرینه‌ترین موجودی که خواسته شده است

یا أَرْفَعَ مَوْصُوفٍ وَصِفَ، ای والاترین موصوفی که به وصف آمده است

یا أَكْبَرَ مَقْصُودٍ قَصِدَ، ای بزرگترین مقصودی که قصد شده است

یا أَكْرَمَ مَسْئُولٍ سَأَلَ، ای کریم ترین پاسخگوئی که از او پرسیده شده است

یا أَشْرَفَ مَحْبُوبٍ عَلِمَ. ای شریف‌ترین محبوبی که شناخته شده است

سُبْحَانَكَ يَا لَيْلِيهِ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۸۷) یا حَبِيبَ الْبَاكِينِ، ای محبوبِ اشک ریزان

یا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِينَ، ای سرورِ توکل‌کنندگان

یا هادی المّضلین، ای راهنمای گمراهان

یا ولی المؤمنین، ای سرپرست مؤمنین

یا انیس الذّاکرین، ای همدم یادکنندگان

یا مفرع الملهوفین، ای پناه حسرت خوردگان

یا مُجی الصادقین، ای نجات‌بخش راستگویان

یا أقدَر القادرین، ای تواناترین مقتدران

یا أعلم العالمین، ای داناترین دانایان

یا إله الخلق أجمعین. ای معبود همه‌ی مخلوقات

سُبْحَانَکَ یا لَإِلهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْثَ الْعَوْثَ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ یا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۸۸) یا مَنْ عَلَا فَفَقَهَرَ، ای که بر فراز آیی و چیره شوی

یا مَنْ مَلَکَ فَفَقَدَرَ، ای که فرمانروای توانمندی

یا مَنْ بَطَّنَ فَخَبَرَ، ای که به باطن روی و باخبر شوی

یا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ، ای که بندگیّت کنند و قدردانی کنی

یا مَنْ عَصِيَ فَغَفَرَ، ای که نافرمانیت کنند و درگذری

یا مَنْ لَا تَحْوِيهِ الْفِکْرُ، ای که هیچ فکری بر تو احاطه ندارد

يَمَنْ لِيَدْرِ كَهْ بَصْرُ، ای که هیچ دیده‌ای تو را درک نمی‌کند
 يَا مَنْ لِيَخْفِي عَلَيْهِ أَثْرُ، ای که هیچ ردپایی از تو مخفی نمی‌ماند
 يَا رَازِقَ الْبَشَرِ، ای روزی‌دهنده‌ی بشر
 يَا مُقَدَّرَ كُلِّ قَدَرٍ. ای مُقَدَّر کننده‌ی هر سرنوشت
 سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
 پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
 فریادرس؛ يَا رَبِّ مَا رَا مِنْ آتَشٍ كَارِمًا رَهَائِي بَخَش

(۸۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ خدایم از تو می‌خواهم به حق نامت

یا حَافِظُ، ای نگهبان

یا بَارِئُ، ای پدیدآورنده

یا ذَارِئُ، ای افزایش‌دهنده‌ی نسل

یا بَاذِخُ، ای سرافراز

یا فَارِجُ، ای رهایی‌بخش

یا فَاتِحُ، ای گشاینده

یا کَاشِفُ، ای آشکارکننده

یا ضَامِنُ، ای ضامن

یا آمِرُ، ای امرکننده

یا ناهی. ای نهی کننده

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهٍ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبُّ
پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۹۰) يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا هُوَ، ای که کسی جز تو، از غیب آگاه نیست

يَا مَنْ لَا يَصْرِفُ السُّوءَ إِلَّا هُوَ، ای که کسی جز تو، بدی را برطرف نمی کند

يَا مَنْ لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ إِلَّا هُوَ، ای که کسی جز تو، آفرینش را خلق نمی کند

يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلَّا هُوَ، ای که کسی جز تو گناه را نمی آمرزد

يَا مَنْ لَا يَتِمُّ النِّعْمَةَ إِلَّا هُوَ، ای که کسی جز تو، نعمت را تمام نمی دهد

يَا مَنْ لَا يَقَلِّبُ الْقُلُوبَ إِلَّا هُوَ، ای که کسی جز تو، قلبها را دگرگون نمی کند

يَا مَنْ لَا يَدْبُرُ الْأَمْرَ إِلَّا هُوَ، ای که کسی جز تو، آفرینش را تدبیر نمی کند

يَا مَنْ لَا يَنْزِلُ الْغَيْثَ إِلَّا هُوَ، ای که کسی جز تو، باران رحمت را نازل نمی کند

يَا مَنْ لَا يَنْسُطُ الرِّزْقَ إِلَّا هُوَ، ای که کسی جز تو، روزی را گسترش نمی دهد

يَا مَنْ لَا يَحْيِي الْمَوْتَى إِلَّا هُوَ. ای که کسی جز تو، مرده را زنده نمی کند

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهٍ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبُّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۹۱) یا مُعِينَ الضُّعْفَاءِ، ای یاورِ ضعیفان

یا صَاحِبَ العُرَبَاءِ، ای همنشینِ غریبان

یا نَاصِرَ الأَوْلِيَاءِ، ای یاریِ رسانِ اولیاء

یا قَاهِرَ الأَعْدَاءِ، ای چیره بر دشمنان

یا رَافِعَ السَّمَاءِ، ای برافرازنده‌ی آسمان

یا أَنِيسَ الأَضْفِيَاءِ، ای مونسِ برگزیدگان

یا حَبِيبَ الأَتْقِيَاءِ، ای دوستِ پرهیزگاران

یا كَنزَ الفُقَرَاءِ، ای گنجِ فقرا

یا إِلَهَ الأَغْنِيَاءِ، ای معبودِ بی نیازان

یا أَكْرَمَ الكَرَمَاءِ، ای کریم‌ترینِ کریمان

سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، العَوْتُ العَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبَّ

پاکی سزاوارِ توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۹۲) یا كَافِيًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، ای کفایت‌کننده‌ی هر چیز

یا قَائِمًا عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ، ای برپا دارنده‌ی هر چیز

یا مَنْ لآ يَشْبَهُهُ شَيْءٌ، ای که چیزی شبیهِ تو نیست

یا مَنْ لآ يَزِيدُ فِي مُلْكِهِ شَيْءٌ، ای که هیچ چیز به مُلکِ تو اضافه نمی‌شود

یا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ، ای که چیزی از تو پنهان نمی‌ماند

یا مَنْ لَا يَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ شَيْءٌ، ای که هیچ چیز از گنجینه‌های تو کاسته نمی‌شود

یا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ، ای که هیچ چیز مانند تو نیست

یا مَنْ لَا يَعْزُبُ عَنْ عِلْمِهِ شَيْءٌ، ای که چیزی از علم تو پوشیده نیست

یا مَنْ هُوَ خَيْرٌ بِكُلِّ شَيْءٍ، ای که به هر چیزی آگاهی

یا مَنْ وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ. ای که رحمتت همه چیز را فرا گیرد

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْتُ الْعَوْتُ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۹۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

یا مُكْرِمٌ، ای اکرام کننده

یا مُطْعِمٌ، ای اطعام کننده

یا مُنْعِمٌ، ای نعمت دهنده

یا مُعْطِيٌّ، ای عطا کننده

یا مُغْنِيٌّ، ای بی‌نیاز کننده

یا مُقْنِيٌّ، ای قانع کننده

یا مُفْنِيٌّ، ای فنا کننده

یا مُحیی، ای زنده کننده

یا مُرُضی، ای خشنود کننده

یا مُنجی. ای نجات دهنده

سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبُّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۹۴) يَا أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَآخِرَهُ، ای سر آغازِ هر چیز و سرانجامش

يَا إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، ای معبودِ هر کس و مالکش

يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَصَانِعَهُ، ای پروردگارِ هر چیز و سازنده اش

يَا بَارِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَخَالِقَهُ، ای پدید آورنده ی هر چیز و خالقش

يَا قَابِضَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَاسِطَهُ، ای تنگ گیرنده بر هر چیز و گشایش دهنده اش

يَا مُبْدِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمُعِيدَهُ، ای آغازگرِ هر چیز و بازگرداننده اش

يَا مُنْشِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمُقَدِّرَهُ، ای ایجاد کننده ی همه چیز و تقدیر کننده اش

يَا مُكُونَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَحْوِلَهُ، ای هستی بخشِ هر چیز و دگرگون کننده اش

يَا مُحْيِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَمِيتَهُ، ای زنده کننده ی همه چیز و میراننده اش

يَا خَالِقَ كُلِّ شَيْءٍ وَوَارِثَهُ. ای آفریننده ی هر چیز و میراث برش

سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبُّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۹۵) یا خَیْرَ ذَاکِرٍ وَمَذْکُورٍ، ای بهترین یاد کننده و یاد شده

یا خَیْرَ شَاکِرٍ وَمَشْکُورٍ، ای بهترین سپاسگزار و سپاسگزاری شده

یا خَیْرَ حَامِدٍ وَمَحْمُودٍ، ای بهترین ستایشگر و ستایش شده

یا خَیْرَ شَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ، ای بهترین شاهد و مشاهده شده

یا خَیْرَ دَاعٍ وَمَدْعُوٍّ، ای بهترین دعوت کننده و دعوت شده

یا خَیْرَ مُجِيبٍ وَمُجَابٍ، ای بهترین اجابت کننده و اجابت شده

یا خَیْرَ مُؤْنِسٍ وَأَنْیَسٍ، ای بهترین مونس و همدم

یا خَیْرَ صَاحِبٍ وَجَلِیْسٍ، ای بهترین همراه و همنشین

یا خَیْرَ مَقْصُودٍ وَمَطْلُوبٍ، ای بهترین مقصود و خواسته شده

یا خَیْرَ حَبِيبٍ وَمَحْبُوبٍ. ای بهترین دوست و محبوب

سُبْحَانَكَ يَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْثَ الْعَوْثَ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۹۶) یا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ مُجِيبٌ، ای که هر کسی تو را خواند، اجابت می کنی

یا مَنْ هُوَ لِمَنْ أَطَاعَهُ حَبِيبٌ، ای که هر کسی تو را اطاعت کند، دوستش داری

یا مَنْ هُوَ اِلَى مَنْ اَحَبَّهُ قَرِيبٌ، ای که به دوستدارانِ خود، نزدیکی

یا مَنْ هُوَ بِمَنْ اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ، ای که مراقبِ کسی هستی که از تو حفاظت طلبد

یا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ، ای که نسبت به امیدوارانِ خود، کریمی

یا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ، ای که نسبت به نافرمانانِ خود، بردباری

یا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ رَحِيمٌ، ای که در عین عظمتِ خود، رحیمی

یا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ عَظِيمٌ، ای که در حکمتِ خود، عظیمی

یا مَنْ هُوَ فِي اِحْسَانِهِ قَدِيمٌ، ای که در نیکوکاری، دیرینه ای

یا مَنْ هُوَ بِمَنْ اَرَادَهُ عَلِيمٌ. ای که نسبت به هر کس که تو را بخواهد، آگاهی

سُبْحَانَكَ يَا لَآ اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ، اَلْعَوْتُ اَلْعَوْتُ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۹۷) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ خداوندا از تو می‌خواهم به حقِّ نامت

یا مُسَبِّبٌ، ای سبب ساز

یا مُرْعَبٌ، ای رغبت آفرین

یا مُقَلِّبٌ، ای دگرگون کننده

یا مُعَقِّبٌ، ای پیگیر

یا مُرْتَبٌ، ای آراسته کننده

یا مُخَوِّفٌ، ای ترساننده‌ی قبل از گناه

یا مُحَذِّرٌ، ای هشدار دهنده‌ی قبل از گناه

یا مُذَكِّرٌ، ای یادآورنده

یا مُسَخِّرٌ، ای تسخیرکننده

یا مُغَيِّرٌ، ای تغییر دهنده

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اَلْعَوْثَ اَلْعَوْثَ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبُّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشی کارما رهایی بخش

(۹۸) یا مَنْ عِلْمُهُ سَابِقٌ، ای که عِلْمَتِ تَقَدَّمَ دارد بر آفرینش

یا مَنْ وَعْدُهُ صَادِقٌ، ای که وعده‌ات راست است

یا مَنْ لُطْفُهُ ظَاهِرٌ، ای که لطف‌ت آشکار است

یا مَنْ أَمْرُهُ غَالِبٌ، ای که فرمانت نافذ است

یا مَنْ كِتَابُهُ مُحْكَمٌ، ای که کتابت استوار است

یا مَنْ قَضَاؤُهُ كَائِنٌ، ای که حکمت انجام شدنی است

یا مَنْ قُرْآنُهُ مَجِيدٌ، ای که قرآنت باشکوه است

یا مَنْ مُلْكُهُ قَدِيمٌ، ای که فرمانروایتی دیرینه است

یا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ، ای که بخششت همگانی است

یا مَنْ عَرَّشَهُ عَظِيمٌ. ای که عرش تو بزرگ است
 سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
 پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
 فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۹۹) یا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ، ای که شنیدنت تو را از شنیدنِ دیگر، باز نمی‌دارد

یا مَنْ لَا يَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ، ای که انجام کاری تو را از انجامِ کارِ دیگر باز نمی‌دارد

یا مَنْ لَا يَلْهِيهِ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ، ای که هیچ گفتاری تو را از گفتارِ دیگر غافل نمی‌سازد

یا مَنْ لَا يَغْلُظُهُ سُؤَالٌ عَنْ سُؤَالٍ، ای که هیچ درخواستی تو را از درخواستِ دیگر باز نمی‌دارد

یا مَنْ لَا يَجُجِبُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ، ای که هیچ چیزی برای تو حجابِ چیزِ دیگر نمی‌شود

یا مَنْ لَا يَبْرِمُهُ الْإِحَاحُ الْمَلْحِينُ، ای که اصرارِ درخواستِ کنندگان، به ستوهت نمی‌آورد

یا مَنْ هُوَ غَايَةُ مُرَادِ الْمُرِيدِينَ، ای نهایتِ خواسته‌ی پیروان

یا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى هِمَمِ الْعَارِفِينَ، ای نهایتِ همتِ عارفان

یا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى طَلَبِ الطَّالِبِينَ، ای نهایتِ خواهشِ طلب‌کنندگان

یا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ ذَرَّةٌ فِي الْعَالَمِينَ. ای که هیچ ذره‌ای در عوالم از تو مخفی نیست

سُبْحَانَكَ يَا لآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ
 پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،
 فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

(۱۰۰) یا حَلِيمًا لَا يَعْجَلُ، ای بُردباری که در عذاب شتاب نکنی

یا جَوَادًا لَا يَبْخُلُ، ای بخشنده‌ای که بخل نورزی

یا صَادِقًا لَا يَخْلِفُ، ای راستگویی که خَلْفِ وعده نکنی

یا وَهَّابًا لَا يَمَلُّ، ای بخشنده‌ای که خسته نشوی

یا قَاهِرًا لَا يَغْلِبُ، ای چیره‌ای که مغلوب نشوی

یا عَظِيمًا لَا يُوَصِّفُ، ای بزرگی که در وصف ننگنجی

یا عَدْلًا لَا يَحِيفُ، ای عادل‌ی که ستم نکنی

یا غَنِيًّا لَا يَفْتَقِرُ، ای بی‌نیازی که محتاج نشوی

یا كَبِيرًا لَا يَصْغُرُ، ای بزرگی که کوچک نشوی

یا حَافِظًا لَا يَغْفُلُ، ای نگاهبانی که غافل نشوی

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْثَ الْعَوْثَ، حَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبَّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس،

فریادرس؛ یارب ما را از این آتشِ کارما رهایی بخش

با تشکر از گروه تحقیقاتی درک حضور، که بنده را در تهیه و ویراستاری این کتاب یاری رساندند.

خانمها:	خانمها:	آقایان:
مریم دستام	زهرا پاکروان	محمد رضا قنبری
نسیم نوری	مهری کیانپور	سید نصراله عرفانی
ربابه مردانی	عاطفه خوش نظر	سید حمید رضا امیری
فاطمه ترامشلو	نسرین طاهری	
شکوه جدیدی	دل آرام سروری	
بیبا سمیعی	تکتم آذرتاش	
فاطمه زهرا نادر خمسه	محبوبه آهنگر	
حسرت بابادی		

و با تشکر و قدردانی از کلیه اعضاء محترم درک حضور، که در به ثمر رسانیدن این اثر بنده را یاری نمودند. از خداوند متعال برای آنها طول عمر و سلامتی و آخرعاقبت بخیری مسئلت می نمایم. الهی آمین.

تاریخ چاپ اول اردیبهشت ۱۴۰۳

جهت آشنائی بیشتر با مطالب درک حضور به شبکه‌های اجتماعی زیر مراجعه فرمائید:

سایت ها: [www . G۱۱۸ . IR](http://www.G118.IR) و [www . F۱۹ . IR](http://www.F19.IR)

یوتویوب: <https://youtube.com/@REZATAJERI>

اینستا گرام: [Instagram.com/TAJERI۱۱۰](https://www.instagram.com/TAJERI110)

تلگرام: [HTTPS://T.ME/TAJERI۲](https://t.me/TAJERI۲)